raha koha pääle ära ja võtnud
raha säält maast ülese.

No 6. Wana jutt.

Ükskord pole täid nud wana
ämm minijalle oma raha
mitte anda, kui ta ära sureb.
Kui minija seda oli arusaa-
nud et ämtema ust raha hoi
ah, siis hakkanud tema sure-
mist kangekesti walwama.
Ükskord kui wana eit tunnu
ennast õige haige olema ja aru-
nud et ta nüid sureb, min
ja olnud parajaste sees kah
wana eit ei olesaanud kuidagi
raha ka mitte matta. Õnnek
läinud ometi minija wälja,
siis võtnud wana eit raha ja
wiinud kolde tuha sisse, ja
esi üttlenud kinnitusekse:



„„ Kelle kõsi paneb, selle kõsi võtkn!""
Minija kuulnud need sõnad ära
ukse taga, mis ta peidus kuulatanud
vatanud kui wana ei ära surnud
tõmmanud kohe sangist maha
ja wiinud kätpidi kolde juure,
ja kaapinud ämma käega kold-
est tuha seest raha wälja,
kus tuli pääle oli pölenud ja
minija saanud raha omale.

No 7. Wana jutt.

Enne kui suured sõjad sütmeie
maalt olid läbi läinud, ja inimesed
ära tapnud, ehk kui meie maa
sai ära wõidetud. Siis käinud
„ Pargi ajajad weel läbi, ja riisu-
nud ja tapnud weel nud inimesed
ära kes sõast ölid ulejäänud.
Ükskord tulnud wanast Kikke
pera külast läbi, ja jäänud